

IAN MAK ΓΙΟΥΑΝ

Νόμος περί Τέκνων

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η Φιόνα Μεί, ανώτατη δικαστής με ειδικευση το οικογενειακό δίκαιο και τη διευθέτηση υποθέσεων που έχουν να κάνουν με την ευημερία των παιδιών μετά το διαζύγιο ένας κομψός τρόπος για να περιγραφεί ο κανιβαλισμός ανάμεσα στους διάδικους, πρώην συζύγους που μάχονται λυσσαλέα για το ποιος θα κερδίσει την επιμέλεια των τέκνων ενώπιόν της, είναι τόσο απορροφημένη με τη δουλειά της στη δικαιοσύνη, που αδυνατεί να συναισθανθεί τον εκφυλισμό του δικού της γάμου. Όπως και να αντιμετωπίσει τη ρωγή, από τη μέρα που ο σύζυγός της Τζακ, πανεπιστημιακός, περιγράφει το μαρρασμό της σχέσης τους, την ανυπαρξία ερωτικής ζωής και πάθους ανάμεσά τους, την αφόρτητα πληκτική δηλαδή διαβίωση-τέλμα στο οποίο περιέπεσαν δυο άνθρωποι που η πάροδος του χρόνου τους μεταμόρφωσε σε απλούς συγγάτοικους.

Ατεκνοι και αφοσιωμένοι και οι δυο στις καριέρες τους, προσπαθούν πολιτισμένα και χωρίς υστερίες να αντιμετωπίσουν την επόμενη μέρα μετά την εξομολόγηση-παραδοχή από μέρους του Τζακ πως η σχέση έπαψε να λειτουργεί. Εκείνος πρόσκαιρα εγκαταλείπει το σπίτι, εκείνη προσπαθεί να συμφιλιωθεί με την ύπαρξη μιας ερωμένης αλλά και την προοπτική μιας μοναχικής λόγω επερχόμενου διαζυγίου ζωής. Μουδιασμένη, αμήχανη, απογοητευμένη και περικυκλωμένη από συνεχείς καλοκαιρινές βροχές που μεταμορφώνουν το Λονδίνο σε σκηνικό σεναρίου φτηνής ρομαντικής λαϊκής λες ταινίας, η Φιόνα προσπαθεί αφενός να το ξεπεράσει και να τραβήξει μπροστά με το λιγότερο ψυχικό μα και επαγγελματικό κόστος, μιας και οι υποθέσεις της στο Ανώτατο Δικαστήριο απαιτούν συνεχή εγρήγορση και αφοσίωση.

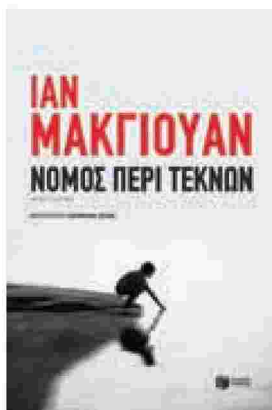
Ο δεκαεξάχρονος ανήλικος μάρτυρας του Ιεχωβά, Άνταμ Χένρι, μπαίνει στη ζωή της με τη διαδικασία του κατεπίγοντος: πάσχοντας από λευχαιμία, επιβάλλεται να μεταγγιστεί με αίμα, την οποία όμως αρνείται λόγω θρησκευτικού κανόνα. Τόσο οι γονείς του, όσο και ο ίδιος, επιμένουν στην επιταγή του δόγματος, κόντρα στους γιατρούς, που αδυνατούν να αντιμετωπίσουν με άλλο τρόπο, πέραν αυτού, την αρρώστια του νεαρού που αργοπεθαίνει.

Δεν θα συνεχίσω, γιατί караδοκεί το σπόιλερ, άλλωστε ένα μεγάλο κομμάτι από το μυθιστόρημα του ΜακΓιούαν διαβάζεται και ως δικαστικό θρίλερ, ως προς το τι θα αποφασίσει η Φιόνα Μεί σχετικά με τη δικαστική διευθέτηση της ζωής ή του θανάτου του νεαρού Άνταμ. Ένα βιβλίο για το γάμο και τη θρησκεία. Για τη ζωή και το θάνατο, την ενηλικίωση και τον έρωτα, την επιβολή

αλλά και την ελευθερία της βούλησης. Ένα βιβλίο για τη ζωή που δεν είναι τίποτα άλλο πέραν συνεχών διλημμάτων που καθημερινά καλούμαστε να λύσουμε και να αποφασίσουμε.

Ο ΜακΓιούαν γράφει πυκνά, δεν φλυαρεί και, ίσως λόγω και της ιατρικής φύσης του θέματός του, μοιάζει σαν να τηρεί πρωτόκολλο, καταγράφοντας γεγονότα και περιστατικά καιρής και κατ' αντιπαράθεση. Κι ένα βιβλίο όπου η μουσική με τις κλίμακες της επιβάλλει το τέμπο της επί του ψυχισμού των ηρώων, μιας και τόσο η Φιόνα που αγαπά τον Σούπερτ και τον Μπερλιόζ, τόσο ο Τζακ που λατρεύει τον Κιθ Τζάρρετ και την τζαζ, όσο και ο νεαρός Άνταμ που μαθαίνει βιολί, δείχνουν πως η ζωή δεν έχει μάνιουαλ! Άλλες φορές αυτοσχεδιάζουν εκτός παρτιτούρας, άλλες πάλι πρέπει να «παίζουν» εντός του πενταγράμμου έτσι όπως οι νότες τους καθοδηγούν.

Το καλοκαίρι με τα διλήμματά του τελειώνει. Ο χειμώνας προχωρά και τα επερχόμενα Χριστούγεννα επιτάσσουν και επιβάλλουν νέες αποφάσεις και συμπεριφορές. Στον «Νόμο περί τέκνων» ο ΜακΓιούαν σκοράρει ένα πόνημα περί ηθικής και λογικής μα και περί αγάπης έτσι όπως πεταρίζει ανάμεσα στον έρωτα και τη στοργή, τη σάρκα και το συναίσθημα. Και, ναι, είναι ένα από τα καλύτερά του, πιστοποιώντας για άλλη μια φορά την κλάση και τη θέση του σε αυτό που αποκαλούμε σύγχρονο ευρωπαϊκό μυθιστόρημα. ●

Το μυθιστόρημα του Ιαν ΜακΓιούαν «Νόμος περί Τέκνων» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, σε εξάισια μετρονομημένη και απολαυστική μετάφραση της Κατερίνας Σχινά